



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 799

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 august 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.078. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
1.079. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 327 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției	3–6
★	
Opinie separată	6–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.314. — Ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului privind aprobarea procedurii de implementare a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul IMM	12
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
513. — Ordin privind completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 98/2015 pentru aprobarea procedurii de eliberare, a modalității de suportare a cheltuielilor aferente producerii și distribuției cardului duplicat către asigurat, precum și a modalității de acordare a serviciilor medicale, medicamentelor și dispozitivelor medicale până la eliberarea sau în cazul refuzului cardului național de asigurări sociale de sănătate.....	13
516. — Ordin pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022	14–16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.982/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 august 2022, doamna Eugenia Iovănaș, judecător la Tribunalul Arad, delegată în funcția de președinte al Secției a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a acestei instanțe, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 august 2022.
Nr. 1.078.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.889/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 16 august 2022, doamna Lavinia Mihaela Oproiu, judecător la Tribunalul Gorj, desemnată judecător pentru executarea pedepselor privative de libertate la Centrul de Rețineră și Arestare Preventivă Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 august 2022.
Nr. 1.079.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 327**

din 19 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 5.811/3/2015 al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.699D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 martie 2022, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Irina-Ioana Kuglay, și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și ale art. 396 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 17 martie 2022, când, pentru același temei legal, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 31 martie 2022, și, ulterior, pentru 7 aprilie 2022 și 19 mai 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 19 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.811/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.** Excepția a fost invocată, din oficiu, de Curtea de Apel București — Secția I penală într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe penale referitoare la săvârșirea unor infracțiuni de corupție. Autoarea acesteia a reținut că dispozițiile criticate au legătură cu soluționarea cauzei, din perspectiva participării procurorului în cadrul procesului penal, cu referire expresă la participarea obligatorie a acestuia.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, cât privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă, autoarea

acesteia susține, în esență, că autoritatea emitentă nu justifică în niciun mod urgența și situația extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată, în ceea ce privește prevederile art. II pct. 2 și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018. În acest sens, face trimitere la jurisprudența constantă și neechivocă a Curții Constituționale, cu titlu exemplificativ învederând deciziile nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 258 din 14 martie 2006, nr. 421 din 9 mai 2007, nr. 1.008 din 7 iulie 2009, nr. 761 din 17 decembrie 2014 și nr. 361 din 26 mai 2016, pentru a susține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4). În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, susține, în esență, că prevederile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 retroactivează, fiind contrare dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece se dispune aplicarea imediată de noi exigențe unor persoane care au îndeplinit condițiile legale pentru ocuparea posturilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, conform legii vechi. Din perspectiva autoarei excepției de neconstituționalitate, articolele criticate ca fiind neconstituționale încalcă și dispozițiile art. 131 alin. (1) și ale art. 132 alin. (1) din Constituție, prin punerea tuturor procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție în incapacitatea de a mai funcționa la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018. Procurorii Direcției Naționale Anticorupție nu își pot desfășura activitatea conform principiului legalității, atât timp cât însăși legea care le definește modul de numire în funcție nu îndeplinește standardele de calitate acceptabile din punct de vedere constituțional. Totodată, autoarea susține că se aduce atingere și dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind neclar temeiul instituirii unui tratament juridic inegal între procurorii Direcției Naționale Anticorupție și cei ai Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cât privește condițiile de numire.

5. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

6. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

7. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

8. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018, având următorul conținut:

— Art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară]: „*Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...] 2. **La articolul 87, alineatele (2) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:** «(2) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop.» [...]»;*

— Art. VII: „*Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

9. Art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 43 din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018, prevede că: „*Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 8 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.*”

10. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul constituțional al legalității, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 115 alin. (4) potrivit căruia Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 alin. (1) conform căruia procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluțiile legislative din cuprinsul art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și al art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 privesc condițiile de numire a procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pe de o parte, precum și modalitatea de continuare a activității în cazul procurorilor care

intră sub incidența normei, pe de altă parte. Astfel, art. II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 modifică și completează alin. (2) al art. 87 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, în sensul majorării — de la 8 ani la 10 ani — vechimii minime necesare pentru a fi numit în funcția de procuror în cadrul DNA, stabilindu-se și că organizarea concursului se va face de către „*comisia constituită în acest scop*”. Totodată, prin art. VII din același act normativ, legiuitorul a reglementat norme tranzitorii care asigură modul de conformare la noile cerințe legale.

12. Raportat la condiția de vechime minimă necesară pentru a fi numit în funcția de procuror în cadrul DNA și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), cu privire la evoluția contextului normativ existent începând de la data intrării în vigoare a actelor de reglementare primară care au înființat cele două direcții specializate, Curtea reține că, inițial, pentru a fi numit în funcția de procuror DNA sau DIICOT, vechimea minimă necesară era de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător [art. 9 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, și art. 8 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 23 noiembrie 2004]. Ulterior, prin art. I pct. 3 din Legea nr. 601/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2004 privind creșterea transparenței în exercitarea demnităților publice și a funcțiilor publice, precum și intensificarea măsurilor de prevenire și combatere a corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1227 din 20 decembrie 2004, s-a stabilit, pentru numirea în funcția de procuror în cadrul DNA, o vechime necesară în funcția de magistrat de 15 ani. Ulterior, potrivit art. 79¹ alin. (3) și art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, pentru a fi numit în funcția de procuror la cele două parchete specializate menționate, vechimea minimă necesară era de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător. Textele de lege menționate au fost modificate prin art. I pct. 40 și 43 din Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 636 din 20 iulie 2018, în sensul că, pentru a fi numit în funcția de procuror la cele două parchete specializate în discuție, vechimea minimă necesară era de cel puțin 8 ani în funcția de judecător sau procuror, iar, ulterior, prin art. I pct. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, vechimea minimă necesară pentru a fi numit în funcția de procuror la parchetele specializate a fost stabilită la cel puțin 10 ani în funcția de judecător sau procuror.

13. Cu privire la natura unităților de parchet specializate, Curtea observă că, potrivit art. 1 alin. (1) și (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, DNA a fost înființată ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții. Potrivit art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, DIICOT funcționează ca structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta

Curte de Casație și Justiție și este condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin intermediul procurorului-șef al acestei direcții. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 stabilesc, pe de o parte, că DIICOT este o structură specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, iar, pe de altă parte, că DNA este compusă din procurori specializați în combaterea corupției. Rezultă caracterul specializat al celor două structuri de parchet, ceea ce înseamnă că procurorii care le compun au o specializare în domeniile respective și o experiență profesională semnificativă. Aceste direcții de parchet specializate sunt parte componentă a Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, implicit, parte a autorității judecătorești (a se vedea în același sens și Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 59).

14. Curtea constată că, prin modificările realizate începând cu anul 2018, legiuitorul a redimensionat vechimea minimă în funcție necesară pentru numirea în funcția de procuror în cadrul DNA și DIICOT în sens ascendent, în scopul de a reglementa o soluție legislativă unitară în raport cu vechimea minimă necesară pentru a promova la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Cu alte cuvinte, din moment ce DNA face parte din structura Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci și procurorii care funcționează în cadrul acestei direcții dobândesc grad profesional corespunzător cu acest nivel. De altfel, în acest sens, Curtea a reținut, în jurisprudența sa recentă, că, „dacă în cadrul aceluiași nivel ierarhic sunt organizate direcții specializate, legiuitorul poate stabili, în plan orizontal, condiții speciale sau derogatorii de acces în cadrul acestora față de cele generale și specifice deja existente, însă marja sa de apreciere nu poate să se manifeste aleatoriu/arbitrar/subiectiv, ci ea trebuie să fie unitară și coerentă, cu respectarea principiului controlului ierarhic în cadrul Ministerului Public. [...] Așadar, reperul pentru reglementarea condiției de vechime necesare accederii la funcția de procuror în cadrul direcțiilor specializate este cel stabilit pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, atât sub aspectul naturii vechimii (efectivă), cât și sub cel al temporalității sale (10 ani), astfel că în niciun caz standardul numirii în funcție nu poate fi inferior celui al promovării în funcție la nivelul anterferit.” (Decizia nr. 514 din 14 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 26 iulie 2021, paragrafele 62 și 72). Cu alte cuvinte, de vreme ce vechimea în funcție constituie elementul obiectiv pe care se grefează orice procedură de concurs, respectiv de interviu pentru avansarea în grad profesional/nivel de parchet și reprezintă o condiție necesară oricărei activități desfășurate la nivel înalt sau specializat, din punctul de vedere al exigențelor constituționale, vechimea minimă pentru numirea în funcțiile de procuror în cadrul DNA sau DIICOT trebuie să fie cel puțin aceeași cu cea necesară pentru accederea în funcția de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

15. În aceste condiții, Curtea constată că cerința ca vechimea minimă necesară pentru a fi numit în funcția de procuror în cadrul DNA sau DIICOT să reflecte poziția constituțională supraordonată a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în structura Ministerului Public

constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, independentă de voința Guvernului, care intră în sfera de cuprindere a situației extraordinare prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. În jurisprudența sa constantă, instanța de control constituțional a precizat că de esența „cazului excepțional/situației extraordinare” este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (deciziile nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998, nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009). Or, reacția promptă a Guvernului în această materie este de natură să mențină poziția constituțională și caracterul ierarhic superior al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în structura Ministerului Public, exigență rezultată din art. 1 alin. (3) și art. 131 din Legea fundamentală. Curtea reține că, în acest mod, este justificată și urgența reglementării normei criticate.

16. În aceste condiții, Curtea constată că preambulul ordonanței de urgență cuprinde o motivare *in extenso* a soluțiilor legislative promovate în cuprinsul său, fundamentarea pentru adoptarea normei criticate regăsindu-se în toate acestea, coroborate. Soluția legislativă criticată privește funcționarea în parametri constituționali a justiției, care include și „funcționarea normală a instanțelor judecătorești” — astfel cum se specifică în preambul, câtă vreme experiența profesională necesară pentru accederea pe diferitele niveluri ierarhice este o garanție pentru îndeplinirea rolului constituțional al Ministerului Public, iar dimensionarea sa *in concreto* este o materializare la nivel legal a acestei garanții, astfel că ea trebuie să reflecte nivelul structurii ierarhice în cadrul căreia funcționează procurorul respectiv. Instanța de control constituțional a reținut în jurisprudența sa că „*inexistența sau neexplicarea* urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]” (în acest sens, Decizia nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006). În cauza de față, Curtea reține că, prin ansamblul motivării cuprinse în preambulul ordonanței de urgență, Guvernul realizează o „explicare” a urgenței reglementării situației extraordinare, astfel încât Curtea constată că sunt respectate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

17. Totodată, Curtea reține că soluția legislativă cuprinsă în art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 — potrivit căreia procurorii care, la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al DIICOT și al DNA, precum și în cadrul celorlalte parchete rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare — stabilește succesiunea în timp a normelor modificate/completate din Legea nr. 304/2004 și a normelor modificatoare/completatoare. Normele tranzitorii anterior menționate asigură previzibilitate modului de conformare la noile cerințe legale și mențin coerența cadrului normativ aplicabil cât privește procedura de numire a procurorilor în cadrul DNA și al celorlalte structuri menționate. Totodată, Curtea reține că modificarea cadrului normativ sub aspectul condițiilor de numire și promovare a procurorilor în cadrul structurilor specializate ori la parchetele imediat

superioare respectă principiul constituțional al neretroactivității legii, soluția legislativă fiind în acord cu principiul activității legii în vigoare la momentul numirii în funcție a acestora. Aceasta se aplică situațiilor viitoare, care se vor naște după intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, și nicidecum situațiilor juridice constituite sub imperiul vechii legi, respectându-se astfel dispozițiile în vigoare la data constituirii lor. De altfel, Curtea reține că o eventuală retroactivitate a legii ar fi putut fi constatată dacă ipoteza normei criticate ar fi vizat și modificările și completările condițiilor de numire și promovare a procurorilor în cadrul structurilor specializate ori la parchetele imediat superioare, survenite prin intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 5.811/3/2015 al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. II pct. 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, considerăm că excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. II punctul 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, trebuia admisă și trebuia constatată că prevederile menționate sunt neconstituționale, pentru următoarele motive:

Cât privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, reținem că Guvernul poate adopta, în temeiul art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, ordonanțe simple, în domenii care nu fac obiectul legilor organice, în baza unei legi speciale de abilitare, lege care va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite aceste ordonanțe, și ordonanțe de urgență, numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. „Guvernul are o competență normativă derivată fie dintr-o lege de abilitare, fie din însăși Constituție, cu un caracter special și limitat, specific

unei competențe de atribuire. Exercitarea acestei competențe se include tot în sfera puterii executive și constă în posibilitatea de a emite două categorii de acte normative: ordonanțe simple și ordonanțe de urgență” (a se vedea Decizia nr. 1.189 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 16 noiembrie 2011).

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Astfel, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a reținut implicațiile deosebirii terminologice dintre noțiunea de „*caz excepțional*”, utilizat în concepția art. 114 alin. (4) din Constituție anterior revizuirii, și cea de „*situație extraordinară*”, arătând că, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de

la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”, consacrand, astfel *in terminis* imperativul urgenței reglementării. Prin aceleași decizii, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale și a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Așadar, reținem că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale dezvoltată cu privire la condițiile prevăzute de dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

În cauză, autoarea excepției susține că, în ceea ce privește dispozițiile art. II punctul 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, în preambulul actului normativ nu este motivată urgența și nu se poate identifica situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.

În aceste condiții, reținem că, potrivit art. 43 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „*La ordonanțele de urgență preambulul este obligatoriu și cuprinde prezentarea elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce impune recurgerea la această cale de reglementare*”.

Observăm că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 a fost adoptată — astfel cum reiese din preambulul acesteia — în considerarea faptului că schemele de personal ale instanțelor judecătorești sunt subdimensionate, cu referire la faptul că reglementarea privind judecarea apelurilor în completuri formate din 3 judecători a intrat deja în vigoare, fiind necesară luarea urgentă a unor măsuri legislative în scopul asigurării bunei funcționări a justiției ca serviciu public, pe termen scurt și mediu; având în vedere potențialul impact asupra resurselor umane existente la nivelul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea a reglementării, potrivit art. I pct. 142 din Legea nr. 242/2018, sistemului de pensionare anticipată; ținând seama de faptul că este necesară adoptarea unor dispoziții exprese care să reglementeze delegarea procurorilor la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; având în vedere că, potrivit art. I pct. 97 din Legea nr. 242/2018, prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 se modifică în sensul că secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Inspekția Judiciară, Institutul Național al Magistraturii, Școala Națională de Grefieri, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia, la solicitarea acestor instituții, detașarea în cadrul acestor instituții neputându-se dispune pentru funcții

de demnitate publică; având în vedere că, potrivit art. I pct. 98 din Legea nr. 242/2018, la articolul 58, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹) și (1²), potrivit cărora judecătorii și procurorii pot ocupa funcții în instituții ale Uniunii Europene sau în organizații internaționale doar dacă actul internațional care reglementează condițiile de ocupare a acestora condiționează în mod expres accesul la funcția respectivă de calitatea de judecător sau procuror, iar în cazul în care judecătorul sau procurorul își manifestă opțiunea de a exercita o funcție la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale, acesta este eliberat din funcția de judecător sau procuror cu rezervarea postului; având în vedere faptul că, începând cu 1 ianuarie 2019, România va prelua președinția rotativă a Consiliului Uniunii Europene; având în vedere că prin Legea nr. 234/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018, a fost modificat art. 55 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmând ca revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii să poată fi dispusă atunci când persoanei în cauză îi este retrasă încrederea de către majoritatea judecătorilor sau procurorilor, după caz, care funcționează efectiv la instanțele sau parchetele pe care acestea le reprezintă, precum și în situația în care acesteia i-a fost aplicată o sancțiune disciplinară din cele prevăzute de lege pentru judecători și procurori, iar măsura a rămas definitivă; întrucât este necesară adoptarea unor garanții pentru asigurarea transparenței procedurii de selectare de către ministrul justiției a candidaților pentru numirea în cele mai înalte funcții de conducere în parchete. O ultimă motivare, cu caracter general, o constituie aceea că „Legea nr. 242/2018 intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, respectiv la data de 18 octombrie 2018”.

Așadar, cu privire la motivarea urgenței, constatăm că, în cauză, preambulul ordonanței de urgență cuprinde o motivare specifică a diferitelor soluții legislative din cuprinsul său. Soluțiile legislative de la art. II punctul 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, invocate în cauză, privesc însă condițiile de numire a procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pe de o parte, respectiv, modalitatea de continuare a activității în cazul procurorilor care intră sub incidența art. VII din ordonanță, pe de altă parte. Or, cu privire la acestea, în preambulul ordonanței nu există vreo motivare a urgenței reglementării lor și nici nu se poate identifica situația extraordinară, obiectivă a cărei reglementare nu a putut fi amânată de către legiuitorul delegat. Totodată, constatăm că formularea generală, potrivit căreia „Legea nr. 242/2018 [s.n. la ale cărei soluții legislative se face referire în preambul] intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, respectiv la data de 18 octombrie 2018” nu se poate converti într-o motivare a celor două soluții legislative precizate, atât timp cât Legea nr. 242/2018 nu modifică și nu completează în niciun fel art. 87 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, la care face referire art. II din ordonanță.

De asemenea, referirea din Nota de fundamentare, care însoțește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, cu privire la faptul că, „prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară,

lege care a intrat în vigoare în data de 23 iulie 2018 [...] s-a prevăzut majorarea, de la 6 la 8 ani, a vechimii în funcția de procuror sau judecător, necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism” și, totodată, că, „potrivit art. V din Legea nr. 207/2018, «Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt numiți în funcție în cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție rămân în funcțiile pe care le îndeplinesc în cadrul acestor structuri», întărește constatarea potrivit căreia preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu motivează urgența, imposibilitatea amânării reglementării sau existența situației extraordinare cu privire la art. II punctul 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

Astfel, pe de o parte, art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 stabilește că art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop.” Constatăm astfel că, prin ordonanța de urgență, a fost majorată — încă o dată, într-un interval foarte scurt de timp — de la 8 ani (s.n. astfel cum s-a stabilit prin Legea nr. 207/2018) la 10 ani, vechimea în funcția de procuror sau judecător, necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și s-a stabilit că, pentru a fi declarați admiși procurorii în cadrul D.N.A., concursul urmează a fi organizat de către „comisia constituită în acest scop”, formulare diferită față de Legea nr. 207/2018, potrivit căreia procurorii erau „declarați admiși în urma unui concurs susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.” Pe de altă parte, soluția legislativă cuprinsă în art. VII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2018, potrivit căreia „Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.” este diferită de norma tranzitorie reglementată în art. V al Legii nr. 207/2018, la care se face referire în nota de fundamentare a ordonanței, și care prevede că „Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt numiți în funcție în cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție rămân în funcțiile pe care le îndeplinesc în cadrul acestor structuri.”, aceasta din urmă stabilind în mod just succesiunea în timp a normelor modificate din Legea nr. 304/2004 și a normelor modificatoare.

De altfel, constatăm că este dificil de identificat un aspect, care să susțină urgența, imposibilitatea amânării reglementării majorării din nou, la un interval de trei luni, a vechimii în funcția

de procuror sau judecător, necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, ori existența situației extraordinare, a unei stări de fapt obiective, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public și care să justifice o soluție legislativă contrară normelor tranzitorii menționate anterior și care să intervină în intervalul foarte scurt de la data intrării în vigoare a Legii nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018, respectiv 23 iulie 2018, și data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 16 octombrie 2018 a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Constatăm că și Consiliul Legislativ a sesizat în Avizul său nr. 988 din 15 octombrie 2018, la pct. 4, că „este necesar ca, în preambul, motivarea urgenței și a situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată să fie completată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în domeniu. Astfel, în preambul trebuie să se cuprindă motivări referitoare la toate soluțiile legislative preconizate a fi adoptate prin ordonanța de urgență, și nu doar la unele dintre ele. Avem în vedere faptul că necesitatea și urgența adoptării soluțiilor legislative propuse la art. I pct. 1—3, art. III pct. 1—5, art. IV pct. 1—3 și art. VIII (s.n. art. VII, în forma publicată) nu sunt motivate deloc în cadrul preambulului, în vreme ce pentru soluția din cuprinsul art. II, în preambul se enunță, fără a se motiva, doar necesitatea adoptării acesteia, nu însă și motivul pentru care aceasta trebuie adoptată de urgență, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale în materie. Menționăm că nemotivarea sau motivarea necorespunzătoare a urgenței și a situației extraordinare reprezintă motive de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență.”

În aceste condiții, având în vedere observațiile Consiliului Legislativ și, ținând cont de faptul că formularea generală din cuprinsul preambulului, referitoare la intrarea în vigoare a Legii nr. 242/2018, nu poate fi considerată o motivare a urgenței reglementării textelor supuse controlului de constituționalitate, apreciem că preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 nu motivează în niciun fel urgența, imposibilitatea amânării reglementării sau existența situației extraordinare cu privire la art. II punctul 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și la art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018.

De altfel, întreaga expunere de motive a ordonanței de urgență analizate se axează, în principal, asupra posibilității de a fi afectată buna funcționare a justiției, ca serviciu public, din perspectiva schemelor de personal subdimensionate ale instanțelor judecătorești, având în vedere judecarea apelurilor în complete formate din 3 judecători, posibila pensionare anticipată a judecătorilor și procurorilor, detașarea judecătorilor și procurorilor la alte instanțe, parchete, instituții, ocuparea de către judecători și procurori a unor funcții în instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale, iar, în subsidiar, se invocă preluarea președinției rotative a Consiliului Uniunii

Europene, revocarea din funcție a unui membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, transparența procedurii de selectare de către ministrul justiției a candidaților pentru numirea în cele mai înalte funcții de conducere în parchete.

Or, în accepțiunea Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu” (a se vedea Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014).

Apreciem că, în preambulul ordonanței de urgență, este necesar să fie motivată urgența tuturor soluțiilor legislative promovate, astfel ca puterea legislativă delegată să fie exercitată doar în situații extraordinare și urgente cu privire la fiecare dispoziție/soluție legislativă în parte, în acord cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție. Motivarea urgenței adoptării ordonanței de urgență cu privire la anumite reglementări din cuprinsul acesteia nu poate fi extinsă și cu privire la dispoziții/soluții legislative din cadrul aceleiași ordonanțe de urgență, contrar prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. De principiu, neconstituționalitatea extrinsecă afectează actul în ansamblul său (deciziile nr. 214 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 iunie 2019, paragraful 45, nr. 83 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 13 martie 2020, paragraful 48), însă Curtea Constituțională a constatat, prin deciziile nr. 104 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 6 februarie 2009 și nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009, neconstituționalitatea art. I și II, respectiv art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, celelalte dispoziții normative ale ordonanței de urgență menționate nefiind afectate de viciul de neconstituționalitate extrinsec.

Raportând această din urmă practică a instanței de control constituțional la prezenta cauză, apreciem că neconstituționalitatea extrinsecă vizează numai dispozițiile art. II punctul 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, întrucât, în privința acestora, Guvernul nu a precizat, în preambulul ordonanței de urgență, motivarea urgenței și nu a indicat situația extraordinară. Prin urmare, considerăm că dispozițiile art. II punctul 2 [cu referire la art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară] și ale art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 încalcă art. 115 alin. (4) din Constituție.

Totodată, considerăm că prevederile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 încalcă și dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție privind principiul neretroactivității.

Reamintim că, prin art. II punctul 2 din ordonanța de urgență, s-a modificat art. 87 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind

organizarea judiciară prin adăugarea de noi exigențe legale, în sensul că a fost majorată (din nou, într-un interval de două luni) de la 8 ani (astfel cum s-a stabilit prin Legea nr. 207/2018) la 10 ani, vechimea în funcția de procuror sau judecător, necesară pentru numirea procurorilor în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și s-a stabilit că, pentru a fi declarați admiși procurorii în cadrul D.N.A., concursul urmează a fi organizat de către „*comisia constituită în acest scop*”, formulare diferită față de Legea nr. 207/2018, potrivit căreia procurorii erau „*declarați admiși în urma unui concurs susținut în fața Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii*.” Tot prin art. II din ordonanță, pct. 2, a fost modificat alin. (8) al art. 87 din Legea nr. 304/2004, în sensul precizării sancțiunilor disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care procurorii numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție pot fi revocați. Totodată, reținem că art. I pct. 1 din ordonanță a modificat art. 44 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004, în sensul majorării vechimii de la 8 ani la 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de judecător sau procuror la instanțele sau parchetele imediat superioare; art. I pct. 2 din ordonanță a introdus un nou alineat la art. 44 din Legea nr. 303/2004, respectiv alin. (3¹) prin care se stabilesc condiții noi de promovare a procurorilor în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv „*procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător, cel puțin gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop*.”; art. I pct. 4 din ordonanță a modificat art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 în sensul majorării vechimii de la 10 ani la 15 ani pentru numirea de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a prim-adjunctului și adjunctului acestuia, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctilor acestuia, a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjunctilor acestuia, precum și a procurorilor șefi de secții ai acestor parchete, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii; art. I pct. 5 din ordonanță a introdus un nou alineat la art. 54 din Legea nr. 303/2004, respectiv alin. (11) prin care s-a reglementat o procedură de selecție în vederea formulării propunerilor de numire în funcțiile de conducere prevăzute anterior, sens în care s-a stabilit că ministrul justiției organizează o procedură de selecție, pe baza unui interviu, în cadrul căruia candidații susțin un proiect privind exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere pentru care și-au depus candidatura. În vederea asigurării transparenței, audierea candidaților se transmite în direct, audiovideo, pe pagina de internet a Ministerului Justiției, se înregistrează și se publică pe pagina de internet a ministerului; art. I pct. 6 din ordonanță a modificat alin. (7) al art. 57 din Legea nr. 303/2004, în sensul că delegarea procurorilor la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori; art. II pct. 1 din ordonanță a modificat alin. (3) al art. 79¹ din Legea nr. 304/2004, în sensul majorării de la 8 ani la 10 ani a vechimii procurorilor pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și

Terorism, și, de asemenea, a modificat alin. (9) al art. 79¹ din Legea nr. 304/2004, în sensul precizării sancțiunilor disciplinare prevăzute la art. 100 lit. b)—e) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru care intervine revocarea procurorilor numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

În acest context de reglementare, prin art. VII din ordonanța de urgență, legiuitorul delegat a stabilit că „*Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*” Apreciem că soluția legislativă adoptată de Guvern nu poate fi calificată ca fiind o normă tranzitorie, ci, dimpotrivă, astfel cum este formulată, ar avea ca efect eliberarea din funcție a tuturor procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, a Direcției Naționale Anticorupție, precum și din cadrul celorlalte parchete, deoarece niciunul nu poate îndeplini *toate condițiile* prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Reamintim că, anterior Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018, având în vedere modificările și completările operate prin Legea nr. 207/2018 cu privire la dispoziții ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, legiuitorul a reglementat, la art. V din Legea nr. 207/2018 (care a intrat în vigoare la 23 iulie 2018), o normă tranzitorie potrivit căreia „*Procurorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt numiți în funcție în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție rămân în funcțiile pe care le îndeplinesc în cadrul acestor structuri.*”, vizând, în mod just, succesiunea în timp a normelor modificate și a normelor modificatoare.

În jurisprudența sa, instanța de control constituțional a analizat compatibilitatea cu principiul constituțional al neretroactivității legii a dispozițiilor de lege care reglementează aplicarea în timp a prevederilor modificatoare ale regimului juridic al unor mandate, situație în care, exclusiv din perspectiva analizării art. 15 alin. (2) din Constituție, pentru soluția pronunțată, nu a fost determinantă consacrarea constituțională a instituțiilor respective, Curtea analizând, indiferent de tipul de mandat în discuție — constituțional sau legal —, dacă a fost respectat principiul neretroactivității legii. Cu referire expresă la aplicarea principiului neretroactivității în privința mandatelor legale, prin Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 8 iulie 2005, Curtea a statuat că legiuitorul este liber să redimensioneze, printr-o lege nouă, durata mandatelor funcțiilor de conducere în alt fel decât legea în vigoare, dar numai pentru viitor, nu și pentru mandatele în curs, altfel ar însemna să nesocotească regula neretroactivității legii, care este normă de nivel constituțional,

prevăzută în art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală. În speță, era vorba despre reducerea duratei mandatului în exercitarea unor funcții de conducere de către magistrați. De asemenea, prin Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, Curtea a constatat că reglementarea criticată, care stabilea că în anul 2012 alegerile pentru autoritățile administrației publice locale vor avea loc la data alegerilor pentru Camera Deputaților și Senat, precum și că primarii, președinții consiliilor județene, consilierii locali și consilierii județeni în funcție își exercită mandatul până la data validării noilor aleși, crea premisa ca mandatele acestora să fie prelungite cu un termen ce poate depăși 6 luni. În consecință, redimensionând durata mandatelor în curs ale aleșilor locali, legea criticată încălca principiul neretroactivității legii. Pronunțându-se asupra unei norme care introducea o nouă cauză de încetare a mandatului aleșilor locali pentru un comportament manifestat anterior intrării în vigoare a normei respective, prin Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2007, Curtea a statuat că „*în condițiile în care legea își propune să modifice statutul dobândit la data începerii mandatului, prin instituirea unui caz nou de încetare a acestuia, legea devine retroactivă. Art. 15 alin. (2) din Constituție consacra principiul neretroactivității legii, în sensul că o lege, odată adoptată de Parlament, va putea produce efecte juridice numai pentru viitor*”. Prin Decizia nr. 713 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 23 ianuarie 2015, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. III din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, prevederi care reglementau aplicarea modificărilor și completărilor aduse prin respectiva lege și mandatelor consiliilor de mediere în exercițiu la data intrării în vigoare a noii legi. Invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că, deși deciziile menționate vizează situația mandatelor unor persoane care ocupă funcții publice, principiul care le guvernează fiind același — cel al neretroactivității legii —, considerentele menționate sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în cauză. Astfel, Curtea a reținut că prevederile criticate transformă, practic, un mandat eligibil, obținut în urma unor alegeri interne ale mediatorilor, într-un mandat numit în privința perioadei care excedează duratei inițiale a mandatelor, prin prelungirea lor de la 2 ani la 4 ani și prin lipsirea mediatorilor de posibilitatea de a-și alege un nou consiliu de mediere la expirarea celor 2 ani prevăzuți inițial de lege. Așadar, prin redimensionarea unor mandate în curs s-a ajuns nu doar la creșterea duratei acestora, ci și la modificarea naturii lor juridice, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție. Prin Decizia nr. 534 din 12 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 25 iulie 2017, paragraful 70, Curtea a reținut că, întrucât regimul juridic al mandatelor consiliilor de administrație ale S.R.R. și S.R.T.V. este deja reglementat prin norme juridice în vigoare, care produc efecte juridice, orice modificare a acestui regim, sub aspectul condițiilor de numire a membrilor, interdicțiilor, incompatibilităților sau cauzelor de încetare a mandatelor, nu se poate realiza decât cu respectarea principiului neretroactivității legii civile. În concluzie, Curtea a constatat că dispozițiile care prevăd „numirea unor noi consilii de administrație la Societatea Română de Radiodifuziune și la Societatea Română de Televiziune, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a noii legi, cu consecința încetării de

drept a mandatului consiliilor de administrație ale S.R.R. și S.R.T.V. aflate în funcție, sunt neconstituționale, întrucât încalcă art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală”.

Constatăm că în toate situațiile analizate prin deciziile susmenționate, obiect al controlului de constituționalitate îl constituiau dispoziții de lege care modificau regimul juridic al unor mandate (prin redimensionarea duratei mandatului prin micșorare — Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005 sau prin mărire — Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012 și Decizia nr. 713 din 4 decembrie 2014, prin instituirea/modificarea unor cauze de încetare a mandatului — Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007, Decizia nr. 534 din 12 iulie 2017).

De asemenea, reținem că, în jurisprudența sa referitoare la principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că pentru a exista retroactivitate ar fi trebuit ca între cele două prevederi să fie o deosebire, în caz contrar, continuitatea reglementării exclude, prin ipoteză, retroactivitatea celei noi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 18 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 18 martie 1999, Decizia nr. 58 din 26 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 18 aprilie 2002, sau Decizia nr. 2 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 27 februarie 2003). Totodată, prin Decizia nr. 56 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 13 martie 2014, Curtea a reținut că premisa analizării dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție este existența unui conflict real de legi în timp, și anume legea nouă să aibă un caracter novator, astfel încât noile reguli să fie susceptibile să se aplice situațiilor constituite înainte de intrarea ei în vigoare, în baza legii vechi.

Aplicând jurisprudența anterior citată referitoare la premisele conflictului de legi în timp a normelor legale examinate, constatăm că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2018 reglementează în mod diferit, în raport de cadrul normativ anterior, condițiile de numire, respectiv de revocare a procurorilor în cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., condițiile de participare la concursul de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție la instanțele sau parchetele imediat superioare, condițiile de promovare a procurorilor în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv condițiile de numire a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a prim-adjunctului și adjunctului acestuia, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctilor acestuia, a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, adjunctilor acestuia, precum și a procurorilor șefi de secții ai acestor parchete. În același timp, prin art. VII din ordonanță, legiuitorul delegat prevede că procurorii care, la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete, rămân în funcție în cadrul acestora, numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții, considerăm că orice modificare a cadrului normativ sub aspectul condițiilor de numire și promovare a procurorilor în cadrul structurilor specializate ori la parchetele imediat superioare nu se poate realiza decât cu respectarea principiului neretroactivității legii. Toate aceste modificări nu pot viza decât o situație viitoare, care se va naște după intrarea în vigoare a noii legi, și nicidecum situații juridice constituite sub imperiul vechii legi, respectând dispozițiile în vigoare la data constituirii lor. Așa încât, apreciem că dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 sunt neconstituționale, întrucât încalcă art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

De altfel, reținem că și Consiliul Legislativ a sesizat în Avizul său nr. 988 din 15 octombrie 2018, la pct. 11, că „La art. VIII (s.n. art. VII din ordonanță, după publicare), semnalăm că, în redactarea propusă, soluția legislativă pare a avea ca efect eliberarea din funcție a tuturor procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și din cadrul celorlalte parchete, întrucât niciunul dintre ei nu îndeplinește toate condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, așa cum rezultă din textul propus. Avem în vedere, în primul rând, condițiile referitoare la susținerea concursului, prevăzute, în urma celor mai recente modificări, în cuprinsul art. 43 și art. 44 din Legea nr. 303/2004, precum și în art. 87 din Legea nr. 304/2004 [...]. Observațiile sunt valabile, în mod corespunzător, și în ceea ce privește condiția referitoare la vechimea în funcție a procurorilor, care, prin modificările recente, a fost majorată pentru numirea în toate funcțiile de procuror, cu excepția celor de la parchetele de pe lângă judecătorii. Având în vedere cele de mai sus, norma propusă pentru art. VIII trebuie reanalizată și reformulată în mod corespunzător. Totodată, textul trebuie să aibă în vedere și instituirea unor dispoziții tranzitorii, referitoare la modalitatea de continuare a activității în cazul procurorilor care intră sub incidența art. VIII.” În același sens, având în vedere caracterul vădit retroactiv al dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018, Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, luând act de solicitările Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 2.503/C/12.122/12.130/2018, ale Direcției Naționale Anticorupție nr. 2.881/C/2018 și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nr. 1.780/VI/14/2018, a emis Hotărârea nr. 491 din 17 octombrie 2018 prin care a recomandat interpretarea dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2018 în sensul aplicării pentru viitor a condițiilor de exercitare a funcției în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și a Direcției Naționale Anticorupție, precum și în cadrul celorlalte parchete.

Judecător,

Daniel-Marius Morar

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea procedurii de implementare a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul IMM

Având în vedere:

- prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare;
- prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea art. 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 352 din 24 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 141.406/DGAPF din 8.08.2022, întocmit de către Direcția generală antreprenoriat și programe de finanțare, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă procedura de implementare a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul IMM, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală antreprenoriat și programe de finanțare și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul antreprenoriatului și turismului,
Florin-Sergiu Dobrescu,
secretar de stat

București, 9 august 2022.
Nr. 1.314.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

privind completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 98/2015 pentru aprobarea procedurii de eliberare, a modalității de suportare a cheltuielilor aferente producerii și distribuției cardului duplicat către asigurat, precum și a modalității de acordare a serviciilor medicale, medicamentelor și dispozitivelor medicale până la eliberarea sau în cazul refuzului cardului național de asigurări sociale de sănătate

Având în vedere:

— Referatul de aprobare nr. DG 2.469 din 29.07.2022 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

— art. 326 lit. b), art. 337 alin. (2) și art. 339 alin. (4)—(7) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 900/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 6 alin. (3) și (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la cardul național de asigurări sociale de sănătate din titlul IX „Cardul european și cardul național de asigurări sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 900/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — După articolul 3 din Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 98/2015 pentru aprobarea procedurii de eliberare, a modalității de suportare a cheltuielilor aferente producerii și distribuției cardului duplicat către asigurat, precum și a modalității de acordare a serviciilor medicale, medicamentelor și dispozitivelor medicale până la eliberarea sau în cazul refuzului cardului național de asigurări sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 30 martie 2015, se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 3 alin. (2) și (3), în situațiile în care nu a fost derulată o procedură de achiziție în condițiile art. 5 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la cardul național de asigurări sociale de sănătate din titlul IX «Cardul european și

cardul național de asigurări sociale de sănătate» din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 900/2012, cu modificările și completările ulterioare, CNAS poate încheia o convenție cu Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. în vederea producerii cardurilor duplicat, care cuprinde valoarea cheltuielilor de producere, iar distribuția acestora se va efectua la sediul casei de asigurări de sănătate unde este luat în evidență asiguratul.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 4 alin. (2) lit. b), art. 4 alin. (3) lit. c) și art. 4 alin. (4) lit. b), pentru situația prevăzută la alin. (1), nu se achită contravaloarea distribuției cardului duplicat.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

București, 2 august 2022.

Nr. 513.

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare
a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023,
aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022**

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 2.568 din 3.08.2022 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere prevederile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2022 privind acordarea de sprijin și asistență umanitară de către statul român cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 și 318 bis din 31 martie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul IV articolul 34, după litera k) se introduce o nouă literă, lit. l), cu următorul cuprins:

„l) Pentru tratamentul stării posttransplant în ambulatoriu, medicul specialist din centrele acreditate pentru activitatea de transplant și nominalizate prin ordin al ministrului sănătății care are în evidență și monitorizează bolnavii transplantați atât în țară, cât și în afara țării și care au fost luați în evidența unui centru acreditat eliberează scrisoare medicală către medicul prescriptor aflat în relație contractuală cu casa de asigurări de sănătate la care bolnavul se află în evidență. În situația prescrierii tratamentului cu medicamente imunosupresoare, atât pentru bolnavii în status posttransplant aflați în tratament cu medicamente imunosupresoare, cât și pentru bolnavii nou-transplantați, în scrisoarea medicală se consemnează, în mod obligatoriu, denumirea comună internațională a medicamentului,

denumirea comercială a acestuia, doza de administrare recomandată, forma farmaceutică/calea de administrare și durata tratamentului. Scrisoarea medicală are valabilitate pe o perioadă maximă de 6 luni calendaristice.

În situația în care valoarea prescripției medicale este mai mare de 3.000 lei pe lună, aceasta se eliberează în farmacie numai dacă are aprobarea șefului centrului acreditat.

Pentru bolnavii în status posttransplant aflați în tratament cu medicamente imunosupresoare, substituția cu medicamente având același DCI (fie generice, fie de referință) se realizează numai la recomandarea medicilor specialiști din centrele acreditate pentru activitatea de transplant și în condițiile monitorizării terapeutice a imunosupresiei, în mod similar cazurilor nou-transplantați.

În situația realizării substituției medicamentelor de referință imunosupresoare cu medicamente generice imunosupresoare sau a genericelor între ele, fie din inițiativa medicilor specialiști din centrele acreditate pentru activitatea de transplant, fie din inițiativa farmaciștilor, se menține tratamentul imunosupresor de substituție pentru a se evita riscurile de rejete al grefelor transplantate.”

2. La capitolul VIII, tabelul „Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru an 2022” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2022

mii lei

Denumirea programului de sănătate	Credite de angajament anul 2022	Credite bugetare anul 2022	Transferuri de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Sănătății către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate**
Programul național de oncologie, din care:	3.596.331,40	3.200.620,40	1.472,40
Subprogramul de tratament medicamentos al bolnavilor cu afecțiuni oncologice (adulti și copii)*	3.062.123,33	2.851.105,33	1.275,33
Subprogramul de monitorizare a evoluției bolii la pacienții cu afecțiuni oncologice prin PET-CT	15.108,00	28.424,00	0,00
Subprogramul de reconstrucție mamară după afecțiuni oncologice prin endoprotezare	508,00	522,00	0,00
Subprogramul de diagnostic și de monitorizare a bolii reziduale a bolnavilor cu leucemie acută prin imunofenotipare, examen citogenetic și/sau FISH și examen de biologie moleculară la copii și adulți	3.891,68	3.410,68	6,68

Denumirea programului de sănătate	Credite de angajament anul 2022	Credite bugetare anul 2022	Transferuri de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Sănătății către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate**
Subprogramul de radioterapie a bolnavilor cu afecțiuni oncologice realizate în regim de spitalizare de zi (adultți și copii)	514.679,39	317.141,39	190,39
Subprogramul de diagnostic genetic al tumorilor solide maligne (sarcom Ewing și neuroblastom) la copii și adulți	21,00	17,00	0,00
Programul național de diabet zaharat	2.138.024,60	2.016.092,60	73,60
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	51.581,56	56.211,56	2,56
Programul național de tratament pentru boli rare*	556.913,32	395.428,32	47,32
Programul național de tratament al bolilor neurologice*	152.096,87	137.616,87	21,87
Programul național de tratament al hemofiliei și talasemiei	187.740,59	170.375,59	65,59
Programul național de tratament al surdității prin proteze auditive implantabile (implant cohlear și proteze auditive)	20.697,00	16.013,00	0,00
Programul național de boli endocrine	1.627,80	1.552,80	1,80
Programul național de ortopedie	92.926,34	78.445,34	21,34
Programul național de terapie intensivă a insuficienței hepatice	364,00	303,00	0,00
Programul național de boli cardiovasculare	336.174,22	195.593,22	61,22
Programul național de sănătate mintală	2.874,37	2.766,37	0,37
Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparatului de înaltă performanță, din care:	38.448,14	15.136,14	22,14
Subprogramul de radiologie intervențională	26.160,54	12.626,54	20,54
Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos	10.740,00	1.636,00	0,00
Subprogramul de tratament al hidrocefaliei congenitale sau dobândite la copil	374,60	209,60	1,60
Subprogramul de tratament al durerii neuropate prin implant de neurostimulator medular	1.173,00	664,00	0,00
Programul național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică	1.365.887,79	1.224.001,79	565,79
Programul național de PET-CT	53.553,00	22.132,00	4,00
Total	8.595.241,00	7.532.289,00	2.360,00
Cost-volum	1.433.740,13	1.401.170,13	601,13
Total general	10.028.981,13	8.933.459,13	2.961,13

* Sumele nu includ valoarea creditelor de angajament și bugetare aferente contractelor cost-volum. Valoarea acestora este prevăzută distinct.

** Credite de angajament și bugetare care fac obiectul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2022 privind acordarea de sprijin și asistență umanitară de către statul român cetățenilor străini sau apatrizilor aflați în situații deosebite, proveniți din zona conflictului armat din Ucraina, cu modificările și completările ulterioare, și care sunt incluse în creditele de angajament și bugetare aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2022."

3. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități sanitare care derulează programul” punctul 6 „resincronizare cardiacă în insuficiența cardiacă severă”, după litera q) se introduce o nouă literă, lit. r), cu următorul cuprins:

„r) Spitalul Clinic Județean de Urgență Sibiu;”.

4. La capitolul IX titlul „Programul național de diabet zaharat”, subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 4 „pompe de insulină, sisteme de pompe de insulină cu senzori de monitorizare continuă a glicemiei, sisteme de monitorizare

continuă a glicemiei”, după litera t) se introduce o nouă literă, lit. Ț), cu următorul cuprins:

„Ț) Spitalul Județean de Urgență Satu Mare;”.

5. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 1) „boli neurologice degenerative/inflamator-imune, forme cronice”, după litera u) se introduce o nouă literă, lit. v), cu următorul cuprins:

„v) Centrul național medical clinic de recuperare neuropsihomotorie pentru copii «dr. Nicolae Robănescu» București;”.

6. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 2) „boli neurologice degenerative/inflamator-imune, forme acute — urgențe neurologice”, după litera u) se introduce o nouă literă, lit. v), cu următorul cuprins:

„v) Centrul național medical clinic de recuperare neuropsihomotorie pentru copii «dr. Nicolae Robănescu» București;”

7. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 11) „sindrom de imunodeficiență primară”, după litera u) se introduce o nouă literă, lit. v), cu următorul cuprins:

„v) Institutul Clinic Fundeni București;”

8. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 16) „Amiloidoză cu transtiretină”, după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) Spitalul Județean de Urgență «Dr. Constantin Opreș» Baia Mare;”

9. La capitolul IX titlul „Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță” „Subprogramul de radiologie intervențională” subtitlul „Indicatori de evaluare” punctul 2), literele c) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) cost mediu/stimulator cerebral la bolnavii cu maladie Parkinson/an: 125.282 lei;

.....
i) cost mediu/bolnav cu distonii musculare tratat prin stimulare cerebrală profundă/an: 175.314,00 lei;”

10. La capitolul IX titlul „Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță”

„Subprogramul de radiologie intervențională”, după subtitlul „Unități care derulează programul” se introduce o notă, cu următorul cuprins:

„NOTĂ:

Unitățile sanitare care derulează activitatea prevăzută la lit. c) «implantarea dispozitivelor de stimulare profundă la bolnavii cu maladie Parkinson» pot derula și activitatea prevăzută la lit. j) «înlocuirea stimulatorului din cadrul dispozitivului de stimulare profundă la bolnavii cu maladie Parkinson, a extensiilor de legătură stimulator-electrozi și kitului de reîncărcare».

Unitățile sanitare care derulează activitatea prevăzute la lit. i) «terapia prin stimulare cerebrală profundă a bolnavilor cu distonii musculare» pot derula și activitatea prevăzută la lit. k) «înlocuirea stimulatorului din cadrul dispozitivului de stimulare cerebrală profundă a bolnavilor cu distonii musculare, a extensiilor de legătură stimulator-electrozi și kitului de reîncărcare».

11. La capitolul IX titlul „COST-VOLUM” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 4) „boli rare — medicamente incluse condiționat”, după litera a.5) se introduce o nouă literă, lit. a.6), cu următorul cuprins:

„a.6) Spitalul Universitar de Urgență București;”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 4 august 2022.
Nr. 516.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

